

tagelse i den Beregning, hvortil Begjeringen om Bevillingen støttes, dette beder jeg navnlig det ærede Medlem fra Odense (C. S. Hansen), som har taget sig specielt af denne Sag, at være opmærksom paa. Idet jeg taler om Muddringsvæsenet, maa jeg derhos tillade mig at gjøre opmærksom, paa at der er en anden Begjering om en Bevilling til Muddringsvæsenet, som Udvalget vel først havde tænkt sig, at man denne Gang ikke burde gaae ind paa, nemlig en Begjering om en Sum til en Hovedreparation af en Muddermaskine i Frederikshavn, men hvilken Anskuelse Udvalget senere er frafaldet efter de yderligere Oplysninger, det har modtaget fra Indenrigsministeriet. Jeg vil imidlertid dog benytte Leiligheden til i denne Anledning at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, for det Første, at Omkostningerne i Overlaget til denne Bevilling ogsaa ere forekomne Udvalget at være meget høit ansatte, og dernæst ogsaa paa, at vi i den sidste Tid ere blevne underrettede om, at Muddringsarbejderne i Kjøbenhavn, som udføres under Marinens Bestyrelse, for ganske nylig ved Licitation er blevet overdraget en Entrepreneur, der anskaffer en Dampmaskine dertil. Følgen heraf vil blive, at det maaskee vil være hensigtsmæssigere at benytte de meget gode Muddringsapparater, som Staten saaledes kommer til at bestynde, istedetfor at foretage betydelige Udgifter til Reparationer paa Maskiner andetsteds.

Med Hensyn til Bygningsdirectoratet og Reiseomkostningerne derved, maa jeg være aldeles enig med den høitærede Minister i, at det vistnok vilde være uheldigt, om man altid vilde følge den Grundsaetning, hvor det foregaaende Aars Regnskaber havde vist, at den fulde udfastede Sum ikke var nødvendig, da at nedsætte denne, men jeg troer dog paa den anden Side, at den høitærede Minister vil give mig Ret i, at det vilde være ligesaa uheldigt, om man aldeles ikke benyttede de tidligere Regnskaber; thi de tidligere Regnskaber ere os netop i mange Tilfælde de bedste Veiledere med Hensyn til den virkelige Fornødenhed; og naar kun dette Middel benyttes med tilbørlig Skjønsomhed, seer jeg ikke, at man kan gjøre nogen

Indvending imod, at det benyttes. Andet er heller ikke skeet i det foreliggende Tilfælde. Allerede ved den første Finantslovs Behandling forekom det Udvalget, at den her omspurgte Sum var for høi. Imidlertid sagde vi dengang: „Lad Erfaringen afgjøre det,“ og ved nu at gjennemgaae i Detail de Regnskaber, som ere os meddeelte, have vi fundet baade vor første Formening bekræftet, idet man ikke nær har forbrugt den Sum, man havde forlangt, — ja næsten ikke Stort mere end det Halve af den ansatte Sum, og dernæst have vi fundet, at den Sparommelighed, som man udtrykkelig havde fordret, ikke synes anvendt. Naar den høitærede Indenrigsminister vil see efter i Finantsloven for 1850—51, vil han nemlig finde, at der deri paa dette Sted er indført en Clausul, som udtrykkelig paalægger vedkommende Embedsmænd, hvad Befordringsudgifterne angaaer, at benytte saadanne mindre kostbare Befordringsmidler, som kunne havees i saadanne Tilfælde. Det er det, der er forekommet Udvalget ikke at være skeet, og derfor er der altsaa en yderligere Grund til at foretage en Nedsættelse som den foreslaaede. Hvad Diæterne angaaer, har den høitærede Indenrigsminister paaberaabt sig den kgl. Resol. af Jan. 1850, hvorved Ministerierne bemyndiges til at bevilge Diæter for Embedsmænd under dem, fra imellem 2 og 7 Rbd. Denne Resol. eristerer ganske vist, men jeg maa gjøre opmærksom paa at Rigsdagen aldrig har anerkjendt denne kgl. Resolutions Gyldighed, der flere Gange har været paaberaabt, men idelig har været erklæret for ikke bindende; da det er en Resolution, som er kommen, efter at Grundloven er given, og hvorved Pengemidler bleve tilstaaede; og hvis Anerkjendelse altsaa maa henhøre under Finantslovens Behandling, idet man igjennem Finantsloven maatte afgjøre, hvorvidt man fandt de derved fastsatte Diæter passende. Søvrigt skal jeg her gjentage, at man anseer hele det herhen hørende Forhold for aldeles modent til en Omordning. Det er navnlig med Hensyn til de militaire Embedsmænd aldeles uklart, hvorledes Diæterne skulle beregnes, og man maa derfor særdeles meget ønske, at disse Diæter bleve satte under samlet Forhandling paa reengang baade for Civile og Mi-